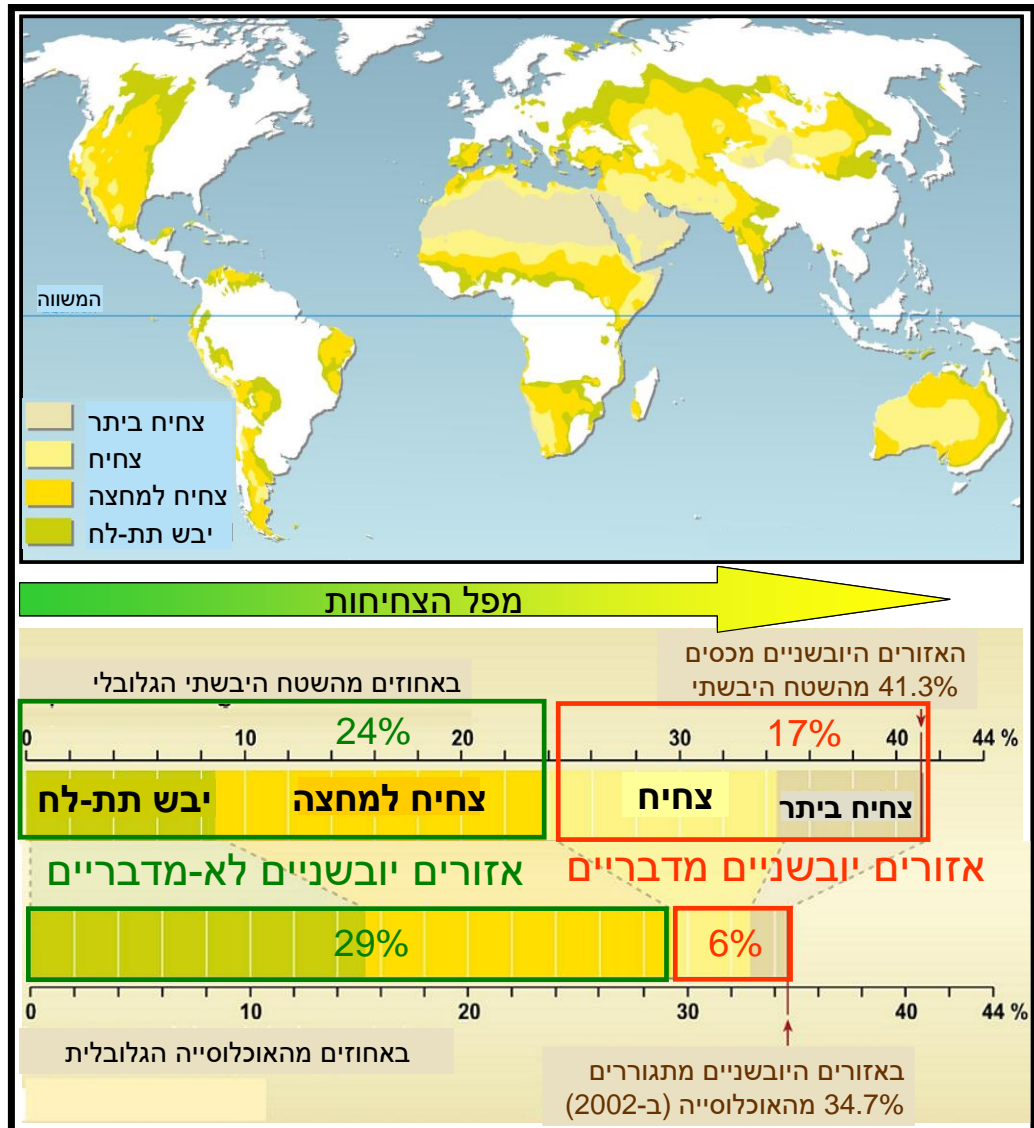

נספח 1. האזורים היובשניים של כדור הארץ. מיקומם הגיאוגרפי של כל אחד מארבעת המקטעים של מפל היובשנות, חלקם באחוזים מכלל השטחים היבשתיים של כדור הארץ, גודלה של אוכלוסיית האדם בכל אחד מהם, באחוזים מגודל אוכלוסיית האדם העולמית בשנת 2000. מעובד על פי איור 6.1 בעמ' 17 של

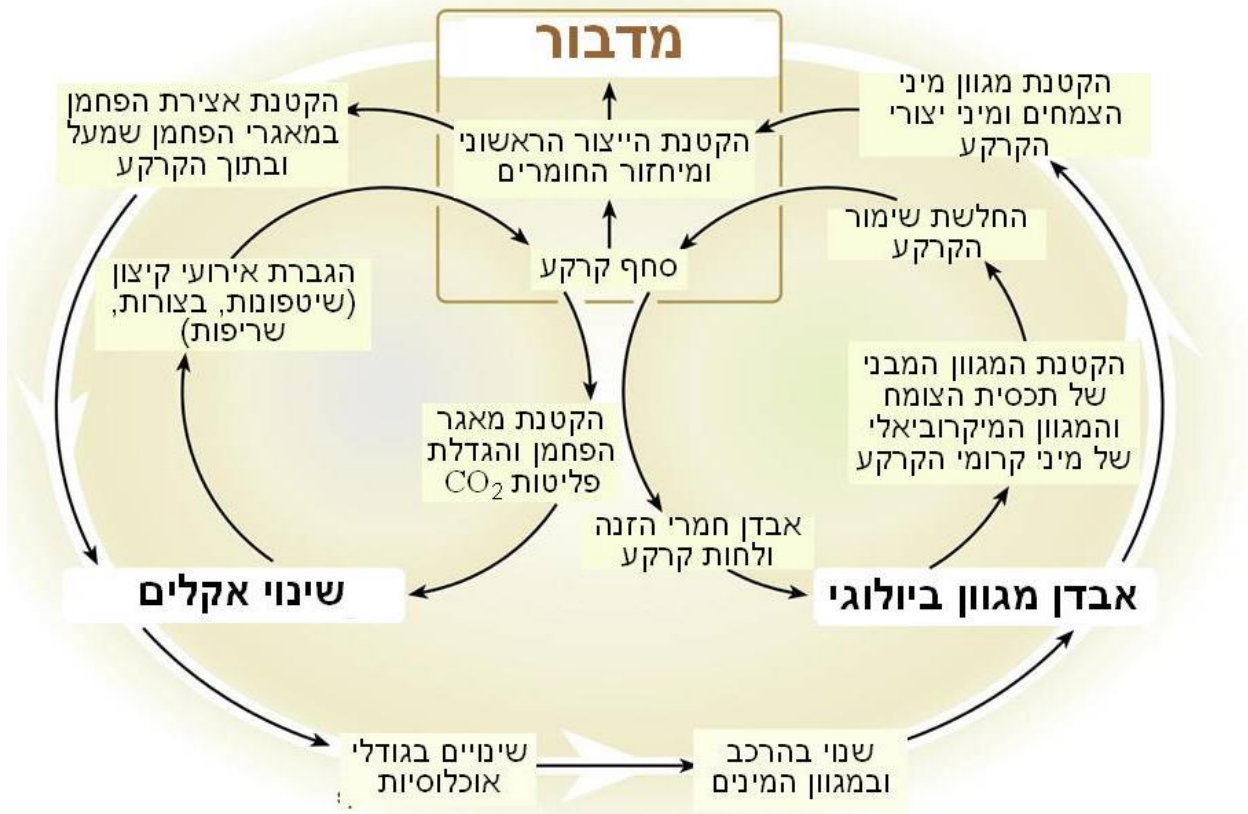
Adeel Z, Safriel U, Niemeijer D, and White R. 2005. Ecosystems and human well-being: Desertification synthesis; The Millennium Ecosystem Assessment: Washington (DC): World Resources Institute.

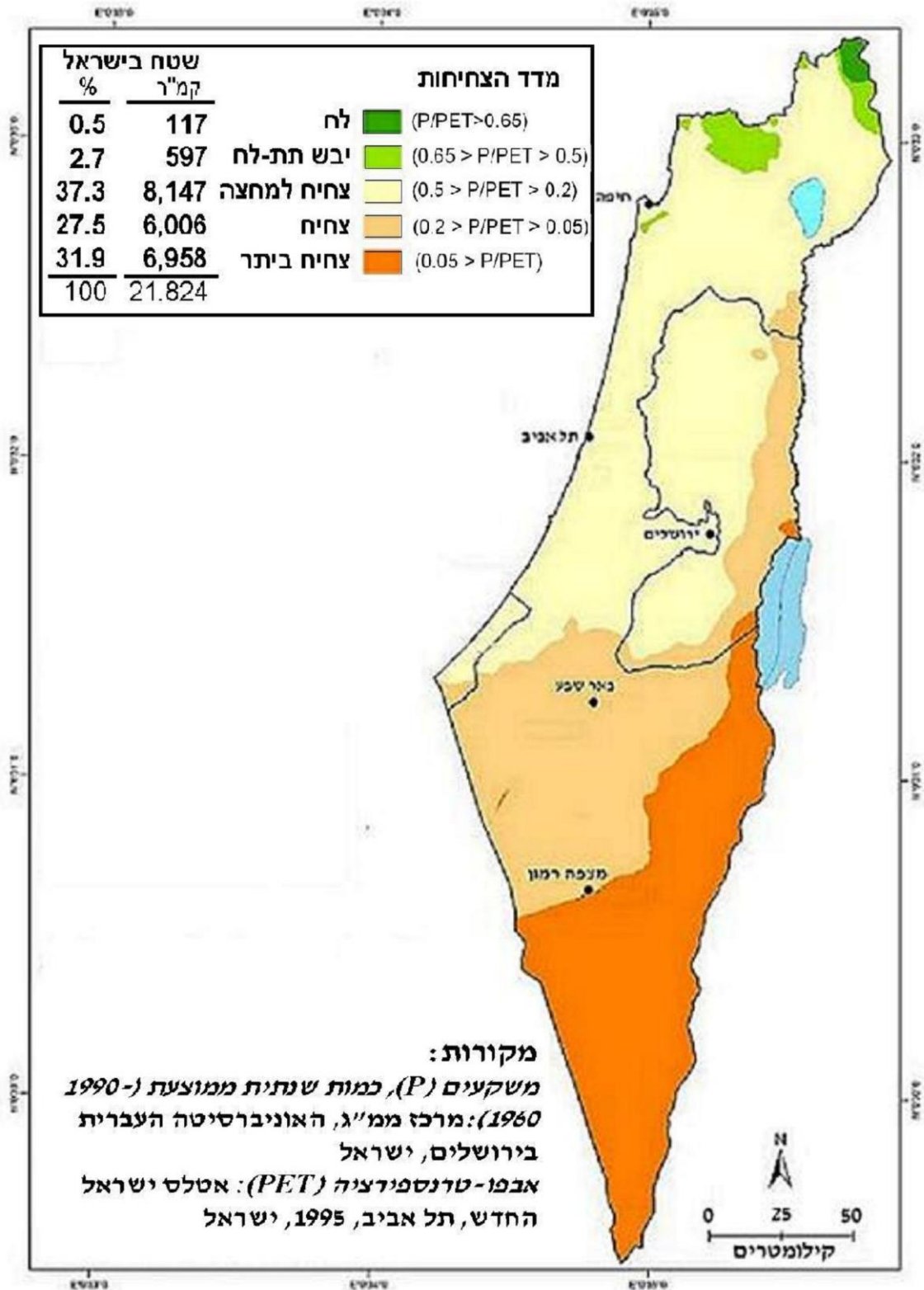
נספח 2. קשר ולולאות משוב בין מדבור, שינוי אקלים ואבדן מגוון ביולוגי

מעובד על פי איור 6.1 בעמ' 17 של

Adeel Z, Safriel U, Niemeijer D, and White R. 2005. Ecosystems and human well-being: Desertification synthesis; The Millennium Ecosystem Assessment: Washington (DC): World Resources Institute.

נספח 3. מפת קטגוריות מדד הצחיחות של האזורים היובשניים של ישראל.

נספח 4. מפת סיכוני סחיפת הקרקע בצפון ומרכז ישראל

הקריטריונים העיקריים: מצרף תכונות הקרקע לסחיפות – מרקם, מבנה, עומק ומיקום מורפולוגי – המבוטאים בהגדרת חבורת הקרקע משולב בהשפעת השימוש הנוכחי. ניתנה משקולת לשטחי עיבוד (גד"ש בעיקר), מטעים ושטחי חורש ויער. עיקר הקרקעות בסיכון גבוה לסחיפה (וגם קרקעות בעלות מליחות גבוהה יחסית) הן בשפלה, שפלת יהודה ומערב הנגב.

מקור: זיידנברג ר, דן י, זהבי מ. 2006. משרד החקלאות ופיתוח הכפר, אגף בכיר לשימור קרקע וניקוז, המחלקה לסקר יעוד קרקע וחישה מרחוק. נתקבל בתודה מפרופ' רמי זיידנברג. דיגיטציה וחישוב השטח הכולל בסיכון סחיפה (4095 קמ"ר משטח המפה, שלא כולל את דרום ישראל) שהם 19% משטח המדינה) נעשה על ידי אסף חן.

www.unccd-prais.com/Data/Reports

ראה גם: הדס א, טור-ציון י, אייזנקוט א וזיידנברג ר. 2009. מניעת סחף קרקע – ניתוח עלות מול תועלת. **ניר ותלם 13: 20-12.**

